

Pupillen 2 – Thamen

Gisteren hebben de pupillen 2 hun laatste wedstrijden gespeeld tegen Thamen.

Op het gebruikelijke uur speelden wij de laatste wedstrijden tegen het altijd fanatieke en uiterst gedisciplineerde team uit de Kwakel.

De eerste wedstrijd begonnen wij met Donny op de heuvel en met Etienne achter de plaat. De allereerste slagman kwam op het honk door een striemende honkslag in het linksveld.

Vervolgens ging hij uit op een nogal curieuze manier. Er van uit gaande dat de volgende slagman 4 wijd had gekregen strompelde hij op zijn gemakje naar het tweede honk. Etienne was alert en gooide hem goed uit op het tweede honk. De tweede slagman sloeg een honkslag in het linksveld, maar doordat de bal onder de handschoen door ging kon hij drie honken lopen. Dit was eigenlijk al een voorbode voor wat er nog ging komen. Maar dat wisten wij op dat moment natuurlijk niet.

Wat er daarna allemaal gebeurde was met geen pen te beschrijven. Nee, zelfs Erika kon het amper bij houden. Er ging echt van alles mis. Donny haalde niet zijn niveau wat hij de laatste weken haalde en ook werd hij niet gesteund door zijn veld. In elke inning maakten wij minstens drie fouten. Ballen gingen langs het eerste honk, langs de outfielders en zelfs werden enkelen van ons ouderwets “gepoort”. Al met al waren wij dus helemaal niet in ons goede doen deze wedstrijd. Stacy nam nog wel het gooien over van Donny en deed dit niet verkeerd. Met twee keer drie slag kwam ze goed uit de inning. Ook Dennis heeft nog een inning (niet onverdienstelijk) gegooid.

De coaches achterlatend met een groot vraagteken op hun voorhoofd. Dat onze Japanse vrienden uiteindelijk “maar” 9 punten maakten zegt meer over Thamen dan over ons.

Aanvallend deden we een heleboel verkeerd. We sloegen op veel (hoge) wijd ballen en de mooie slagballen lieten we gaan.

Was het dan allemaal kommer en kwel, nee dat niet. De driehonkslagen van Donny en Etienne en de homerun van Delano moeten zeker vermeld worden. Echter waren dit onze enige wapenfeiten in deze wedstrijd. Eindstand 5-9 voor onze bezoekers.

Na de wedstrijd een kleine bespreking gehouden en geprobeerd de jongens en meid weer een beetje in zichzelf te laten geloven. We konden echter nog steeds tweede worden in deze competitie. Daarvoor hadden we maar 1 overwinning nodig op Thamen. Dus moest het maar de tweede pot gebeuren.

Met Delano op de heuvel en Rutger achter de plaat begonnen wij aan de tweede wedstrijd.

Ook hier ging het in de eerste inning meteen weer mis. Donny pakte een bal hartstikke goed achter het derde honk vandaan en gooide de bal naar het eerste honk. Daar ging hij voorbij en de looper stond meteen op het derde honk. Ook dit was weer een teken aan de wand want wij waren niet in staat het tij te keren. De trend zette zich door. Toch waren we in de tweede wedstrijd iets scherper dan in de eerste. Thamen maakte maar 5 punten. Aanvallend konden wij echter weer niet het niveau halen wat wij eigenlijk het hele seizoen hebben gehaald. We hebben enkele kansen gehad om punten te maken, maar uiteindelijk was het alleen Stacy die een puntje kon maken. Uitslag 5-1 voor Thamen.

Al met al een kleine teleurstelling voor iedereen.

MAAAAAR laat het heel duidelijk zijn dat wij (de coaches) heel erg trots zijn op datgene wat dit team dit jaar heeft bereikt. We zijn vierde geworden in de competitie. Als je bedenkt dat we na ongeveer 10 wedstrijden op de 6 e of 7^e plek stonden en uiteindelijk nog tot het laatste weekend om de tweede plaats hebben gestreden, dan zijn wij als coaching daar erg trots op.

Ik heb wederom een erg leuk seizoen gehad met jullie en ben er trots op dat ik jullie coach mocht zijn. Jullie hebben aangetoond dat je, als je hard werkt en altijd traint, je beter wordt en toch ook een hoop plezier kan hebben. Dat is toch het belangrijkste.

Nu hebben we even rust en gaan we over twee weken nog een leuk toernooi spelen ter afsluiting van dit seizoen.

Laten we het daar vooral gezellig maken.

Als laatste wil ik toch ook nog even Erika bedanken voor haar wekelijkse verslaglegging van alle acties. We hebben van dichtbij mogen genieten van alle pennenstreken en hebben respect gekregen voor je. Je was er altijd en al was het niet altijd even makkelijk om al die acties te volgen, toch heb je het allemaal maar gedaan voor ons. Ook de cijfertjes waren erg nuttig voor ons. Dus hartstikke bedankt.

Ook wil ik Dennis en Jerry bedanken voor een leuk jaar en wij wensen hun dan ook veel succes toe bij de aspiranten volgend jaar. Ik hoop dat jullie wat geleerd hebben en dat jullie je vermaakt hebben. Succes.

De rest van de jongens en meid kan ik alleen maar zeggen dat we elkaar in Gouda nog zullen zien en dat we nu gaan evalueren (met de ouders), teams weer bespreken en indelen en uiteindelijk de voorbereiding op een nieuw jaar gaan beginnen.

Dus (weer) genoeg te doen.

Tot volgend jaar.

Groeten,

Raazende Reporter.